

indsatte og samle en række love i én lov, fordi de erstatter administrative forskrifter, bekendtgørelser m.v. i en egentlig lov, fordi de ikke længere sonder mellem tre forskellige strafformer: Hæfte, bøde og fængsel, men afskaffer straffen for de særlig fine fanger, nemlig hæftestraffen, og fordi det bliver muligt at domstolsprøve en række af de afgørelser, som i dag træffes administrativt.

Det ser vi som et stort skridt fremad i forhold til at forbedre de indsattes forhold. Især finder vi det vigtigt, at idømmelse af isolation i fængslerne og en række andre meget indgribende forhold nu kan domstolsprøves. Vi ønsker dog at tage skridtet fuldt ud, således at ikke kun isolation over 7 dage kan indbringes, men at der generelt sker adgang til domstolsprøvelse, samt at isolationen ikke kan være tidsubegrænset.

Afslutningsvis vil jeg forholde mig til et par andre punkter i lovforslagene, hvor vi mener, at der er nogle problemer. For det første er det spørgsmålet om censur af blade, som de indsatte udgiver, og de indsattes kontakt til medierne, især tv. Vi mener ikke, at der bør sættes andre begrænsninger over for de indsattes ytringsfrihed end den, der i forvejen gælder i straffeloven og i grundloven, det vil sige forbud mod trusler, æreskrænkende ytringer, racistiske udtalelser m.m. Vi finder her ingen grund til at begrænse de indsattes ret til kontakt med medierne. Selvfølgelig er der et hensyn at tage til ofre og pårørende, men afvejning af disse hensyn tages vel allerede af medierne. Jeg tænker her på medieansvarsloven og de etiske regler, som følger heraf. Under alle omstændigheder er en afvejning af hensynet til krænkelse af andres retsfølelse for væsentlig til at overlade til fængselsledelsen.

Vi støtter os således på det mindretal i Straffelovrådet, som finder, at, og jeg citerer: »Fundamentale menneskerettighedsgrundsætninger ikke kan afgøres under henvisning til sproglige formuleringer som hensynet til retsfølelsen«. Citat slut.

Vi er også af den opfattelse, at det i den retspolitiske debat grundlæggende er vigtigt at høre, hvad de indsatte og deres organisationer har at bidrage med.

Og så til sidst spørgsmålet om livstidsfanger. Vi er som bekendt modstandere af livstidsstraffen i denne her strafform, og vi ønsker, at Danmark også på det her område, nærmer sig norske tilstande. Det indebærer, at vi vil være med

til at diskutere en længere maksimumstraf end den, der eksisterer i dag, som man netop har i Norge, men ikke at man har en livstid.

Desværre må vi jo nok erkende, at vi ikke har et flertal om det her spørgsmål i Folketinget, og derfor ser vi selvfølgelig positivt på, at denne her strafform, så længe den eksisterer, kommer ind under faste, lovregulerede rammer.

Vi vil selvfølgelig med det udgangspunkt, jeg har nævnt her, gå ind i udvalgsforhandlingerne om det her meget omfattende, men efter vores opfattelse også på en række områder positive lovforslag.

Tom Behnke (FRI):

Lad mig også starte med det positive. Det positive er, at vi nu får samlet bestemmelserne i en lov, og at det bliver lovfæstet. Det er alt andet lige en fordel, således at alle kan se og alle kan læse, præcis hvordan reglerne er.

Vi har i Frihed 2000 ingen indvendinger imod, at hæftestrafen som begreb bliver afskaffet. Vi er helt enige i den betænkning, der ligger, hvor man argumenterer for og sandsynliggør, at begrebet hæftestraf efterhånden er midlaldersligt og ikke har nogen praktisk betydning i vore dage. Afsoningsforholdene er ganske vist en anelse forskellige, men i virkeligheden vil den samme sanktionsmulighed, nemlig fængsel, være at foretrække, fremfor at man skelner mellem fængsel og hæftestraf. Så det har vi ingen problemer med overhovedet. Det var så det positive, og det var jo hurtigt overstået.

Så er der det, der er knap så positivt. F.eks. undrer vi os over, at man har en nedre grænse for, hvor mange dages fængsel man kan blive idømt. Hvis man fjernede den, så ville det jo være muligt f.eks. at indføre et begreb som weekendfængsel, og det havde vi gerne set. Vi har mange gange diskuteret det her i Folketinget, og vi havde håbet, at man kunne have fået åbnet for den mulighed.

Vi havde også håbet på, at man, når man nu sammenskriver det hele, så også havde taget et nyere begreb med ind, et begreb, som ganske vist allerede i dag bruges i flere lande, men endnu ikke i Danmark, nemlig muligheden for elektronisk fængsling, elektronisk hjemmefængsling. Det er et forslag, jeg selv har stillet flere gange i Folketinget, og jeg havde håbet på, at man, når nu vi tog den store tur her, så havde fået det med ind i forslaget.